

Uwierzyć

Ewa Farná

Jak spać, gdy się serce tłucze?
Jak żyć, gdy się świat rozsypał w drobny mak?
Jak ze wspomnień płatków wskrzesić uśmiech Twój?
Jak mam na rozpacz statku unieść ból?

Kiedy niebo nas - nam zabiera
chcę wierzyć w raj...
Raju trzeba z nieba
chcę siłę brać

Jak z fotografii skrawka wskrzesić ją?
Tę moc, co do końca światła ma twarz Twą
Jak mam przeżyć tu bez Ciebie?
Ciemność tylu chwil.

Jak mam, jak mam dojść do siebie?
Pomóż Mi!

Kiedy niebo nas - nam zabiera
chcę wierzyć w raj...
Raju trzeba z nieba
chcę siłę brać

Dojść do jutra, przejść myśli próg
zgodzić się z losem, dar otrzymać
Uwierzyć w sens przeznaczenia
Będzie Raj więc śmierci nie ma

Kiedy Niebo
Nas
Nam zabiera
Chcę wierzyć w raj!
Kiedy Niebo
Nas
Nam zabiera, niech siłę da!
Siłę mi daj, wielką! Chcę wierzyć w raj!

Choć coś,
Czasem, z dniem się skończy
Znajdziesz raj